

Vai siena laiks nepārsteigs?

- Drīz saksies lopbarības sagatavošana. Pēc dāsnā lietotus paaugsties zālāji, un klāt būs siena plauja. Bet kā ar tehniku? Vai saimniecību inženiertehniskie dienestī, mehanizatori to sakārtojuši?

Rajona saimniecībās ir 194 «E» tipa siena sagatavošanas mašīnas, no tām 88 ir smalcinātāji. Tieši šai tehnikai būs vislielākā slodze, un no tā, kā tā darbosies, lielā mērā būs atkarīga lopbarības sagatavošanas gaita.

Aizvadītās tehnikas apskates parādīja, kā kurš ir strādājis. Manuprāt, daudzas saimniecības pārāk vēlu sāka «E» grupas tehnikas sakārtošanu un tehnisko apkopju veikšanu. Vienpadsmit saimniecībām ir noslēgti līgumi ar «Lauktehniku», taču tehniskā apkalpe veikta ne visur. Vienlaikus jāpiebilst, ka saimniecību mehanizatoriem un speciālistiem lielā uzmanība būtu jāvelta tieši lopbarības sagatavošanas tehnikas pārceļai ekspluatācijai, tehniskajam apkopm.

Satraucošs stāvoklis ir kolhozā «Dubna». Vanagu iecirkņā vienam smalcinātājam nepieciešams remonts, bet citām šīm mašīnām — tehniskā apkope. Tehniskā apkope un sīkaks remonts jāveic arī kolhozos «Dzintars», «Ezerciems», padomju saimniecībās «Rudzāti» un «Rušona». Saimniecībās nav akumulatoru, tāpēc skates laikā nevarēja iedarbināt nevienu mašīnu.

Siena ārdīšanai pie mums lielākoties izmanto «Julas», kuru ir 150. Vēl ir 60 ārdītāji «E-318». Ārdītājiem «Jula» šis tas vēl jāremontē Raina kolhozā, «Dubnā», «Sīlukalnā», padomju saimniecībā «Rudzāti». Rajonā maz izmanto «E-318», un tikai tāpēc, ka tie jāpārveido. Agregatēšanai ar traktoru šie ārdītāji pārveidoti agrofirmā «Sarkanais Oktobris», kolhozos «Zelta vārpa» un «Sarkanā ausma». M. Gorkija kolhozā, bet «Dubnā» un K. Marksā kolhozā — uzkarināšanai graudu kombainam SK-5. Lai varētu labāk izzāvēt sienu, kolhozā «Rožupe» izgatavota papildierīce pašgājējplaujumašīnām «E-301» un «E-302». Šādu ierīci var viegli izgatavot, un tā dod labu rezultātu, jo zaļā masa pēc plaušanas paliek nevis vāļā, bet gan tiek izklādēta.

Lai sekmīgi sagatavotu sienu, jābūt kārtībā arī šķūņiem un ventilatoriem. Dienzēl skates dienā šķūņi vēl nebija sakārtoti. Arī ventilatoru elektromotori darbam nebija sagatavoti.

22. un 23. maijā agrorūpniecības apvienībā «Preiļi» saimniecību speciālisti ziņoja, kāda ir gatavība lopbarības sagādei, kā arī par to, kas nepieciešams, lai pabeigtu tehnikas sakārtošanu siena plaujā.

Ja visi speciālisti un mehanizatori apzinīgi veiks savus pienākumus, par lopbarības sagatavošanu savā rajonā varēsim nerazēties.

S. REINIS,

tehniskās uzraudzības inspekcijas priekšnieks

VISU ZEMJU PROLETĀRIEĀ, SAVIENOJĪETIES!

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 65 (5914)

Sestdien, 1989. gada 3. jūnijā

Maksā 3 kap.

Uzskatu palete

TAUTAS DEPUTĀTU KONGRESS

MASKAVA, LATINFORM, speciālkorespondents

Olegs

Jazevs ziņo no Kremla Kongresu pils.

Soreiz es nolēmu atteikties no tradicionālās intervēšanas formas. Iepazīstināšu lasītājus ar PSRS Tautas deputātu kongresa dalībnieku domām bez komentāriem un, kā mēdz teikt, bez uzvedinošiem jautājumiem, jo šodien sarunas temats ir viens: tas zināms mums visiem, kas seko foruma darbam. Tātad, kā pirmajam vārds Simam Kallassam no Igaunijas PSR:

— Negribu izvirzīt prognozes, taču atļaušos izteikt domu, ka deputāti arvien aktīvāk iesaistās darbā. Salīdziniet rezultātus, ko devusi balsošana par galvenajiem jautājumiem dažādās dienās... Es uzskatu, ka viena no kongresa sekmīga darba kļūm ir kompromisu meklējumi. Pagaidām Mihails Gorbčovs veiksmīgi atrod šādus ceļus. Neatbalstu lēmumu uzstādīt zālē mikrofonus. Nemot vērā to daudzo klātesošo jauneklīgo parlamentārismu, kuri jau vairākkārt runājuši, domāju, ka tā var zaudēt kontroli pār situāciju. Spriežu par to, balstoties uz sapulci un konferenču rīkošanas pieredzi mūsu republikā.

Rojs Medvedevs no KPFSSR:

— Runāt par frakcijas izveidošanu iespējams ir par vēlu, tā jau izveidojusies, rīko savas sēdes un izstrādā priekšlikumus. Tas ir neparasti, taču labi. Vienprātība nav ceļš uz progresu. Vai šāda parādība tiek uzverta kā neparasta? Jā. Domāju, ka adaptācijai ir nepieciešams zināms laiks, un droši vien nebūs jāgaida ilgi, kad šī parādība jau šķitīs ikdienišķa. Afanasjevs runāja ļoti emocionāli, agresīvi un daudzjādā ziņā ne visai loģiski.

Taču labi ir tas, ka viņš runāja, ka viņam deva vārdu.

Iepriecinoši, ka šādi galēji izteikumi var skanēt mūsu kongresā, tas jau pats par sevi atspēko cienījamā zinātnieka tēzi, ka šeit pastāv agresīvs vairākums. Drīzāk — mazākums. Un dieva

Maskava, Kremla Kongresu pils. PSRS Tautas deputātu kongress. ATTELĀ: delegāti no Latvijas PSR.

TASS fotohronika

dēļ, lai arī tas izsaka savus vērtējumus.

Algirds Mikols Brazauskas no Lietuvas PSR:

— Sākumā bija nepierasti redzēt pastāvīgu dzīvu rindu pie tribīnes, taču esmu jau zināmā mērā apradis. Daudzi nespēj savaldīt emocijas, taču es domāju, ka tā ir pārejoša parādība. Galvenais jautājums, ko izvirzījis mūsu republikas deputāti, ir jautājums par suverenitāti. Mēs saprotam, ka Padomju Sociālistisko Republiku Savienība pēc savas uzbūves ir unikāla valsts. Tāpēc savienoto republiku suverenitāte, es runāju šā vārdā plašajā nozīmē — politiskajā un ekonomiskajā nozīmē, protams, likumīgi jāatzīst. It īpaši ekonomiskajā aspektā. Protams, visus jautājumus šajā kongresā atrisināt nevarēs, taču jāsaprot, ka augsne nākamajiem lēmumiem. Es uzskatu, ka būtu svarīgi panākt, lai Augstākā Padome izvirzītu valdībai konkrētus uzdevumus konkrētos jautājumos.

Juris Bojārs, deputāts no mūsu republikas:

— Es domāju, ka būs grūtāk nodibināt kontaktu ar auditoriju. Priecājos, ka biju kļūdījies. Uz jau teikto runu vispārējā fona tie, kas kāpa tribīnē, pārstāvēdami mūsu deputātu grupu, neizskatījās kā kaut kādi politiski «hunveibini». Man ir zināmas A. Jakovļeva atsauksmes par Baltijas republiku delegātu lerosinājumiem. Viņš nebūt ne visam piekrit, taču uzskata tos kopumā par pamatotiem un juridiski pārbaudītiem. Šāda kongresa gaita vispār jau bija paredzama, jo mūsu valstī nav demokrātisku tradīciju analogisku forumu rīkošanā.

Izskaidrojama ir arī pretestība, ko izrāda daļa klātesošo. Šajā sakarā atceros piemēru no savas pārnēdzes prakses. Dažādās auditorijās es vairākkārt uzdevu klausītājiem šādu jautājumu: kādas alternatīvas demokrātijas formas un metodes jūs

varat nosaukt, neskaitot tās, kas minētas mūsu Konstitūcijā? Neviens nespēja pienācīgi atbildēt uz šo jautājumu. Tas ir saprotams, jo daudzi līdz pat pēdējam laikam par to neinteresējās, viņiem nebija nepieciešamas informācijas, turklāt mūs no bērna kājas mācīja, ka mūsu demokrātijā ir pati pilnīgākā visā pasaulē. Pie kā tad mēs rezultātā esam nonākuši: pie saplērta lāpstīņam, mafijas, reketa un citām parādībām, ko agrāk uzskatīja par kapitālistiskās sabiedrības iekārtas prerogatīvu. Nebūtu slikti, ne vienu reizi vien uzsvēra Lēnins, panākt mūsu valstī kaut vai vidējo buržuāziskās demokrātijas līmeni. Tas ir aktuāli arī tagad. Manuprāt, šajā aspektā uzmanības cienīgs ir skandināvu modelis. Kongresa gaitā mūsu deputāti, kas piedalās Tautas frontes kustībā, uztur kontaktus ar kolēģiem no Lietuvas un Igaunijas. Dabiski, mēs nepieņemam identiski visiem jautājumiem, jo mums ir dažādas demogrāfiskas situācijas un tradīcijas.

Par rajona Tautas deputātu padomes sesijas sasaukšanu

Rajona izpildkomiteja nolēmusi šī gada 28. jūnijā saaukt rajona Tautas deputātu padomes kārtējo sesiju.

Sesijā izskatīs šādus jautājumus:

1. Rajona ekoloģiskā stāvokļa un iedzīvotāju ekoloģiskās audzināšanas kardinālas uzlabošanas problēmas.
2. Laikraksta «Lēnina Karogs» redaktora pārskats par darbu pārkarotānās apstākļos.

Rajona izpildkomiteja sakarā ar gatavošanos sesijai par ekoloģisko stāvokli lūdz iedzīvotājus iesniegt savus priekšlikumus šīnī jautājuma laikraksta «Lēnina Karogs» redakcijai vai rajona izpildkomitejai.

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc agrorūpniecības apvienības «Preiļi» dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govs majiā III dekadē	+ — salīdz. ar to pašu laiku 1988. g. (kg)	+ — salīdz. ar iepriekšējo dekadē (kg)
«Sarkanais Oktobris»	18,2	-1,2	+0,5
«Sarkanā ausma»	16,5	+0,7	-0,3

Lēnina	15,7	-1,3	+0,3
Dzeržinska	15,6	+0,7	+0,4
Kirova	14,9	+0,4	+0,2
«Nākotne»	14,6	+2,1	+0,5
Rušonas p. s.	14,6	+0,9	+0,6
«Dzintars»	14,4	+2,5	+1,0
M. Gorkija	14,0	+0,5	+0,5
«Rožupe»	13,7	+0,6	+0,8
«Jersika»	13,3	+0,6	+0,1
«Zelta vārpa»	13,3	+0,2	+0,7
K. Marksā	13,2	+1,1	+0,4
Raina	12,9	-0,3	+0,4
«Ezerciems»	12,3	—	+0,8
«Dubna»	12,1	+1,9	+0,7
Aglonas p. s.	12,0	+0,9	+0,6
«Sīlukalns»	11,7	-0,1	+1,1
Suvorova	11,5	-1,3	+0,9
«Vārkava»	11,4	+0,3	+0,6
Rudzātu p. s.	10,9	-0,2	+1,1
RAJONĀ:	14,0	+0,4	+0,6

Rīt — Melioratoru diena

Nav pirmā reize...

— Kad dubļos līdz ausīm sēdējām, tad priekšniekus objektā nemanījām. Izņēmums — vienīgi Vairis. Malacis, par mums, strādniekiem, domā. Lai tik spēka pietiktu!

'ATTELŌS! Nikolajs Rādjūks un Valentīns Saimnieks? Fatija Sproģe un Jānis Vilcāns? Jānis Rudzāts (no labās) kopā ar savu apkalpi — Jāni Gulbinski un Aleksandru Volkovu.
J. SILICKA foto

Brigādi satraukušas baumas par iespējamo algu pazemināšanu. Lai gan strādnieki bija sapulcināti, viņiem visu izskaidroja, taču, acīmredzot, kaut kas nav tā, ja nav prasts pārliecināt.

Praktiski melioratori nesaprot arī projektētājus. Kāpēc, piemēram, ir jānosusina pakalni? Vairbūt laiks atgriezties pie prakšē pārbaudītām sentēvu metodēm — vienkāršiem grāvjiem? Lūk, aizhēra visus grāvjus, un zemās vietās izveidojas purvi.

Nē, tā nebija vienas dienas strādnieka psiholoģija. Cilvēkiem sār sirds par zemes likteni. Zēl tikai, ka ne visiem.

DEVAMIES pie cita Jāņa — Rudzāta. Viņš arī meliorācijā nav nekāds iesācējs — darba stāžs ir gandrīz trīsdesmit gadu. Šī gada darbu sezonu uzsāka, saņēmis jaunu ekskavatoru.

— Jauns... Divatā mēnesī darbnīcās labojām un regulējām. Ko gan domā tie, kas to ražojusi? — nesaprot mašinists. Un kā gan citādi — ar šo «brinumtehniku» Rudzātam jāierīko drenāža 43 kilometru garumā. Tas nozīmē: no mājām — sešos rītā, bet mājās — pēc septiņiem vakarā, kad pārtikas veikalos jau tukši plaukti.

Ja jau atcēla arī melioratoriem noteiktās «celtnieku» priekšrocības pārtikas produktu iegādē, tad vajadzētu vietēja veikalā pārskatīt darba grafiku, lai piena produktus tur varētu nopirkt vakarā.

Gulbinsku objekts ir tā dēvētais pārejas objekts. Sogad jāapgūst nepilni 50 procenti no tāmes vērtības. Brigādei būs jāstrādā arī daudz sarežģītākajā Stabulnieku objektā, kur akmeņi, kā saka, paši no zemes aug. Taču kolektīvs ir gatavs pārvarēt grūtības. Nav jau pirmā reize...
I. KORŅOVA

VĒL nebijām piebraukuši pie objekta, kad mums paziņoja, ka ne darbu vadītāju, ne brigādi laikam nesastapsim — mēneša beigās, noslēdz darba norīkojumus, abi, droši vien, ir kantori. Eh, bijis nebijis, taisni pa arumiem (labi, ka bija sauss) braucām uzkalniņu virzienā, kur bija redzami liete un statīvs. Te arī guvām informāciju no mērniekiem Nikolaja Radjuka un Valentīna Saimnieka, pie reizes abus arī nofotografējām. Kā nekā, meliorācijas tehnika lēt tur, kur viņi norādījuši.

Bet tehnikas 200 hektāru lielajā Gulbinsku objektā ir vairāk nekā pietiekami. Un zīmīgi, ka šeit «satikās» melioratoru dinastija. Pirmā iecirkņa darbu vadītājs ir Vairis Utiņš, bet viņa māte Lillija — meistare, kura šopavasār vadītāja funkcijas nodeva dēlam — Lauksaimniecības akadēmijas absolventam. Arī Utiņš vecākais ir saistīts ar šo objektu, — te strādā viņa iecirkņa vienpusa ekskavatori.

Vēl viena Alevtinas Sažko brigādes īpatnība: tajā saskaitījām kādus piecus

Jāņus. Ar visiem satikties nevarējām, bet pie diviem pabijām.

DIVDESMIT piecus darba gadus par ekskavatoristu strādā Jānis Vilcāns. Šis ir jau plektais ekskavators, kuru viņš vada. Jā, tehnika noveco, bet cilvēks izrādās stiprāks par metālu. Ja vēl strādā kā Fatija Sproģe — viena pati triju viru darbu pavelc. Lai gan sajūsmānāties te nav par ko — sleviete tomēr. Taču vārdus ilgi nemeklēs, arī priekšniecībai patēks visu, ko domā. Arī tagad ne bez sarkasma saka:

Padomju celtniecība

Deputātu redzeslokā

Pagājuši turpat divi gadi kopš pēdējām vietējo padomju vēlēšanām. Deputātiem ir bijis pietiekami laika iestrādāties. Kāds ir viņu veikums Preiļu ciemā? Par to — saruna ar Preiļu ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāju N. IVBULI.

— Vispirms par pastāvīgajām komisijām — deputātu darbības izpaušmes galveno sfēru.

— Jaunvēlēto deputātu pirma-

jā sesijā izveidojām 7 pastāvīgās komisijas, deputātiem sadalījām pienākumus. Pavisam viņu ciemā ir 30, pienākumi ir katram, atdeve darbā, uzskatu, norma.

Celtniecības, labiekārtošanas, sakaru un komunālās saimniecības pastāvīgo komisiju vada Leņina kolhoza celtniecības inženierdeputāte T. Barkovska. Komisija daudz darījusi ciemata teritorijas labiekārtošanā, katru gadu rīko konkursus par labāko kolhoznieku sētu, kolhoza ražošanas objektu.

Ciemā nostiprinās sociālistiskā likumība un sabiedriskā kārtība. Par to jāpateicas pastāvīgās komisijas priekšsēdētājam Leņina kolhoza automehānikim deputātam A. Bukam. Kārtības sargi (vienības komandieris J. Putka) regulāri rīko reidus, darbojas biedru tiesa (to vada K. Kirilovs).

Nevar nepieminēt kultūras, tautas izglītības un sporta pastāvīgo komisiju (priekšsēdētāja Leņina kolhoza partijas pirmorganizācijas biroja sekretāre deputāte V. Maksimova). Tā darbojas aktīvi un efektīvi.

Visas pastāvīgās komisijas strādā pēc perspektīvā plāna, notiek sēdes, kurās izlemj daudzus svarīgus un aktuālus jautājumus.

Netaisos izcēlt nevienu deputātu, visi darbojas iespēju robe-

zās. Bet sevišķi ir jāatzīmē ciema izpildkomitejas loceklis Leņina kolhoza priekšsēdētājs P. Barkovskis, deputāti ar lielu pieredzi: A. Buks, P. Romanovskis, V. Maksimova un citi.

— Kā ciemā īstenojas devīze «Visu varu padomē!».

— Uzskatu, ka normāli īstenojas. Mēs, deputāti, esam tautas vara, strādājam tautas labā. Rokrokā ar kolhoza valdi, partijas pirmorganizāciju, pārējām sabiedriskajām organizācijām. Visus jautājumus risinām kopīgi. Mūsu galvenais darbs ir ar cilvēkiem. Cilvēki, domāju, mums uzticas, pie mums griežas baltā un nebaltā dienā.

Sevišķas rūpes mums ir par pensionāriem. Kolhoza valde nāca pretī un 213 cilvēkiem, kuriem neliela vecuma pensija, piemaksā pie pensijas 10—20 rubļu mēnesī. Pensionārus apgādā-

jam ar kūrinājumu — maiku, ogļēm, pēc iespējas arī ar celtniecības materiāliem.

— Kādas grūtības ir darbā?

— Galvenā grūtība, ka ciema izpildkomiteja atrodas tālu (vairāk nekā kilometru) no kolhoza kantora. Ciema deputātiem un kolhoza valdei daudz jautājumi risinājami kopīgi, un šis attālums bieži vien traucē. Ir projekts un tāme jaunās ciema padomes izpildkomitejas ēkas celtniecībai pie kolhoza kantora, bet pagaldām nav celtniecības materiālu.

Grūtības ciemā ir ar veikalām. Pūpājos veco veikalu rekonstruētā, bet Saurupē viss paliek kā ir. Jābūvē jauns veikals kolhoza centrā. Biežāk apdzīvotās vietās ierodas autoveikals.

— Paldies par sarunu! Vēlu sekmes turpmākajā darbā! Intervēja J. GURGONS

Atgriezoties pie publicētā

„Debija“ turpinās

Ļoti zēl, ka raksts «Šaubīga debija» rajona laikrakstā parādījās tikai 21. martā, kad es jau biju paspējis nonākt lietiskās attiecībās ar šiem tā saucamajiem «kooperatoriem». Jo tas, par ko rakstīja «Leņina Karogs», patiesām varēja notikt: par to es pārliecinājos pati.

Ar mani atgādājis, lūk, kas. Šī gada 4. martā griezās pie kooperatīva «Solo» priekšsēdētāja A. Krastiņa ar lūgumu nomainīt «VAZ—2102» aizmugures atsperes. Krastiņš tālruni apsolīja visu izdarīt divu nedēļu laikā, par ko personīgi parakstījās uz mana iesnie-

guma, un piedāvāja lemaksāt avansā 40 rubļus (cik man ir zināms, jaunu atspere ielikšana autosērvisā maksā ne vairāk par 20 rubļiem). Domāju: ja nav nekā labāka, jāpiekrīt vien ir divkārtai maksai, kaut gan sapratu, ka naudas summu man nosauca, tā teikt, «no galasa».

Pēc divām nedēļām piezvanīju Krastiņam. Viņš atbildēja, ka atspere nav, taču pacenšoties dabūt. Paņāja vēl mēnesis, man ne reizi

Redakcijas piebilde. Tātad atkal «Solo». Cerēsim, ka šoreiz rajona finansu orgāni pievērsīs daudz lielāku uzmanību šim kooperatīvam. Tāpat ceram saņemt kompetentu atbildi, gan uz iepriekšējo publikāciju, gan uz J. Musatovas vēstuli.

viens tikai piedāvāts maksāt vēl (naudas izspiešana, vai ne?). Pēc Maija svētkiem pacietības mērs bija pilns, un es devos pie Krastiņa uz mājām. Manam sašutumam nebija robežu, kad par atbildi izskaidāja: «Ko jūs te visi staigājat, prasāt! Tik vienkārši naudu neatdošu, sūdziet tiesā!» Te nu bija serviss! Nesaprotu, kā tādām cilvēkiem, kuriem jēdzieni «godīgums» un «taisnīgums» ir sveši, var uzticēt svarīgu darbu.

Tiesā, protams, es sūdzēšu, tiklīdz izveseļos. Taču gribu, lai arī citi zinātu, kas ir mūsu neatkārtojamais «Solo».

Ar cieņu J. MUSATOVA

Līvānos

Speciālists brīdina

Apdraudēti biešu sējumi

Sējumus intensīvi bojā biešu kapracis, kā arī biešu blusīna, vērojama masveidīga mušas alotājas oļiņu atlikšana. Sevišķi cieš lauki, kas atrodas smilšainās augsnēs. Tagad notiek biešu masveidīga ravēšana un retiņošana. Laukos, kur darbi pabeigti, nepieciešams nekavējoties veikt aizsargpasākumus.

No ķīmiskajiem preparātiem saimniecību agronomi var izmantot: cukurbietēm — 25 procentu ambušu (rovkūrts 0,4 kg/ha), 30 procentu benzofosfātu (2,3 kg/ha), 2,5 procentu deģisu (4 kg/ha), 50 procentu volatonu (0,8 kg/ha) vai 40 pro-

centu fosfamīdu (1 kg/ha). Gaida biešu sējumos var pielietot: 40 procentu fosfamīdu (0,8 kg/ha), 50 procentu karbofosu (1 kg/ha) vai 50 procentu metationu (1 kg/ha), bet lopbarības biešu sējumos: 40 procentu fosfamīdu (1 kg/ha).

Darbā ar insekticīdiem nepieciešams stingri ievērot piesardzību, izmantot tikai speciālo aparāturu, vietās, kur notiek apstrādāšana ar ķīmiskajiem preparātiem, jāuzliek brīdinājuma uzraksti.

G. ZEPA,

Viļānu signalizācijas un prognozēšanas punkta vadītāja

Saulaini un spārnoti bija šie svētki. Ģenerāļa Jāzepa Baško simtgade savijās ar Latvijas aviācijas septiņdesmitgadi. Sirmie lidotāji pulcējās Rušonas ciema Kastīrē.

Dinās, kur tagad izvietojas sovhoza kantoris, pagājuši pasauleslavenā lidotāja pēdējie mūža gadi.

Pie mājas tika atklāts pieminas akmens. Sirmnāgas, laikmetīgas un dziļi cilvēciskas runas mijās ar mūziku, dziesmu.

Bijušajā dārzā zem ābelēm izvietotā izstādē jo bagātīgi ilustrēja gan dēla Juliāna Baško stāstījumu, gan bijušo Latvijas lidotāju Teodora Brāķera, Indriķa Morkāna, Roberta Kārklīna, Niklāsa Reinhelda atmiņas par tālajām jaunības tātēm — par spārnoto laiku.

Tā bija Latvijas vēstures stunda zem tīrām Latgales debesīm. Tā dziļi sasaucās ar šodienas pulsu, kad tika nolasīta no Marīnas Kosteneckas saņemtā telegramma:

«Sveicu visus šodienas svinību dalībniekus, lidotājus veterānus ģenerāļa Jāzepa Baško simtgadē.

Vēlu savai Dzimtenei vienmēr tīras, mierīgas debesis.

Maskavā. Tautas deputātu kongresā. Kostenecka».

Veidojās ne tikai izcila lidotāja, ģenerāļa portrets. Mūsu priekšstats par Baško iekrāsājās tīri cilvēciskās krāsās. Uzzinājām par to, kā viņš tika apbalvots ar Svētā Krēsla ordeni Vatikānā, kā sadarbojās ar izcilo aviokonstruktora Sikorski. Un cik simpātisks bija Anastasijas Grebežas bērna acīm veidotais palkavnieka Baško portrets! Simpātisks ir bijis šis palkavnieks Baško (ar uzvaru uz «o») savu audzēkņu un draugu acīs. Simpātiska ir simptomātiska bija šī atmiņu stunda — mūsu vēstures izziņāšanas stunda, tāpat kā visi sestdienas pasākumi.

Par triju valstu nākotni

12. maija pēcpusdienā LTF delegācija izbrauca no Rīgas, lai dotos uz Baltijas Asambleju Tallinnā. Delegācijas sastāvā ir LTF Domes locekļi un dažādu sabiedrisko organizāciju pārstāvji. Delegācijas skaits ir sastāvs — 217 cilvēki. Tallinnā ieradāmies desmitos vakarā. Rīt — Baltijas Asamblejas pirmā diena.

13. maijā plkst. 10.00 Tallinnas Politiskās izglītības namā sākās pirmā sapulce. Pirmie uzstājās Igaunijas, Lietuvas un Latvijas delegāciju vadītāji. Uzreiz krit acīs jebšu, pareizāk sakot, ausīs, ka igauņi runā igauņiski, latvieši — latviski, lietuvieši — lietuviski. Tas it kā simboliski parāda, ka viņi pārstāv valstis, kuras gan vēl nav suverēnas, bet kuru tautas jau atgūst nacionālo un valstisko pašapziņu. Tie, kas nesaprot valodu, kurā runātāji uzstājas, var izmantot tulku palīdzību. Tulkojums tiek nodrošināts angļu un krievu valodā.

Pēc delegāciju vadītāju Mati Hinta, Daņa Ivāna un Vitauta Lēndšberga apsveikumu runām magnetofona ierakstā tiek atskaņots Lietuvas Republikas ārlietu ministra Joza Urbša apsveikums Baltijas Asamblejai. Seko Somijas, Zviedrijas (zviedru partijas), Maskavas, Gruzijas pārstāvju apsveikuma runas. Ļoti silti tiek sagaidīts Gruzijas pārstāvis. Skan ilgi, aplausi. Tā vien gribas pašmāju «internacionālistiem» parādīt šo isto, nevilnoto internacionālismu, kuru nav nepieciešams speciāli organizēt. Uzzinām, ka Gruzijas TF jau pastāv. Tā īpaši ir nostiprinājusies pēc traģiskajiem notikumiem Tbilisi. Savu uzstāšanos Gruzijas TF pārstāvis beidz ar vārdiem: «Ar mums ir Dievs». Seko klusuma minūte, piemērot bojā gājušos cilvēkus.

Man īpaši paliek atmiņā Maskavas pārstāvja Leonīda Bačkina uzstāšanās. Viņš pārstāvēja galvaspilsētas inteliģenci. Tika nodots sveiciens no akadēmika Saharova, kurš esot apsolījis cīnīties par demokrātizācijas procesu līdz galam. Pēc viņa domām Baltijas tagadne ir Krievijas nākotne.

Pēc apsveikuma runām seko reģistrācijas komisijas ziņojums. Uzzinām, ka Lietuvas delegācijā ir 281 cilvēks, Latvijas delegācijā — 217 cilvēki un Igaunijas delegācijā — 214 cilvēki.

Tālāk seko referāti par tēmu: «Ekonomiskā patstāvība tautu kustības programmās». Vispārējā nostādē ir tāda, ka valsts ir nonākusi sevišķas krīzes situācijā. Tie projekti, ko piedāvā Baltija, ir pietiekoši augstvērtīgi, lai tos nekavējoties ieviestu dzīvē, taču centralizētā birokrātijas sistēma dara visu iespējamu, lai aizturētu šo projektu realizāšanu. Pirmās sapulces nobeigumā Krievijas pārstāvis uzsver, ka pats briesmīgākais spēks, kas traucē demokrātizācijas procesa

attīstību, ir impēriskā domāšana. Krievijas demokrātiskās kustības uztrauc tieši šis faktors. Tas ir briesmīgāks par karaspēku, ieročiem un speciālajām karaspēka vienībām. Nobeidzot savu uzstāšanos, viņš izsaka savu apbrīnu Baltijas republiku tautu frontēm par taktu un savaldību, veicot izskaidrošanas darbu ar tiem, kas ir pret pilsonību republikās, valsts valodu un citām latviešu, lietuviešu un igauņu tautu likumīgajām prasībām savā vēsturiskajā zemē.

Pēc pārtraukuma seko referāti par tēmu: «Baltijas republiku tiesme uz suverenitāti. Vēsturiskais aspekts». Praktiski visi referenti pieskaras savu tautu vēsturiskajam ceļam, kas raksturojas kā nepārtraukta cīņa par savu eksistenci. Īpaša uzmanība tiek pievērsta 1939.—1940. gadu notikumiem.

Visnegatīvāk Ribentropa — Molotova pakto un staliniskā režīma ārpolitiku vērtē lietuvieši. Viņu pamatdoma ir tāda, ka mēs ne pie viena neesam nākuši. Mums vajag nevis stāties ārā, bet nestāties iekšā. Vajag izskaidrot Maskavā, ka labāk, lai blakus atrodas trīs draudzīgas valstis, nekā PSRS sastāvā ir tādas republikas, kuras neviens visā pasaulē neatzīst. Lietuvieši izsaka savu neuzticību centra solījumiem.

Igaunijas referenti atzīmē, ka Padomju Krievija nekad nav atteikusies no Baltijas republiku pievienošanas nodomiem. Savos referātos viņi pierāda, ka, sākot ar divdesmitajiem gadiem, nepārtraukti tika kalti plāni par iespēju pievienot Igauniju. Eksistējot 1924. gada kartes, kurās Igaunija jau redzama PSRS sastāvā. Tās acīm redzot ir salīdzinātas ar 1924. gada puču Tallinnā, kas beidzās ar apvērsuma organizētāju sagrāvi.

Izrādās, ka Baltijas valstu okupāciju neatzīst arī dažas sociālistiskās valstis.

Raksturojot Ribentropa — Molotova pakto, tiek vilktas paralēles ar noziedzīgo Minhēnes pakto.

No Latvijas delegācijas uzstāšanās Mārtiņš Virsis un Viktors Avotiņš. Viņi aicina veikt starptautisku PSRS dokumentu detalizētu analīzi, jo šie dokumenti ir ļoti pretrunīgi. Lai to izdarītu, nepieciešama pieeja PSRS Ārlietu ministrijas arhīviem. Dzemēļ pašlaik tas vēl nav iespējams. V. Avotiņš atzīmē, ka suverenitātes tiesību pamatošanai mēs varam izmantot PSRS parakstītos starptautiskos dokumentus. Viens no tādiem dokumentiem nesēn tika parakstīts Viņē. Juristi tiek aicināti tikt skaidrībā par tādem jēdzieniem, kā «latviešu tauta», «Latvijas pilsoņi», «Latvijas iedzīvotāji».

Sapulces nobeigumā uzstājas Kaļiņingradas un Stavropoles demokrātisko kustību pārstāvis. Īpaši paliek atmiņā Stavropoles pārstāves vārdi: «Es nevaru

Turpinājums 4. lpp.

Atmiņās
virsmo
kad
gaiss
gaiss

Sos izziņāšanas un sevis apzināšanās mirkļus veicināja pieminas brīži Eikša un Aglonas kapos. Ja pirmajos tika godināta ģenerāļa piemiņa, tad otrajos — jaunībā Latgales lidotāja seržanta Bonifācija Mazura, kurš gāja bojā divdesmit trijos gados.

Klusā Ciriša ezera ielokā vijās atmiņu uguns-kurs. Tieši šeit jaunināts Latgales ērglis iemūžināts fotogrāfijā pēdējo reizi. Svarīgi piezīmēt, ka sirmie lidotāji šajos pasākumos piedalījās kopā ar saviem ģimenes locekļiem, tāpat kā to darīja Rušonas un Aglonas ciema laudis. Un par vienotajām šeit bija atmiņa un dziesma.

Sodien, kad svētki ir pagājuši, jāatzīmē, ka katrs savu darbu izdarīja godīgi. Partijas rajona komiteja un rajona izpildkomiteja bija pānākušas, ka visi darbojās vienoti: gan Preiļu vēstures un lietiskās mākslas muzeja neliels kolektīvs, gan Rušonas ciema padomes izpildkomiteja ar Arvīdu Soldānu priekšgalā, gan ūdensslēpošanas bāzes bērni, gan Aglonas kultūras darbinieces...

Svētkos piedalījās Latvijas KP rajona komitejas sekretāre Irīda Jansone un rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks Mihails Mihailovs.

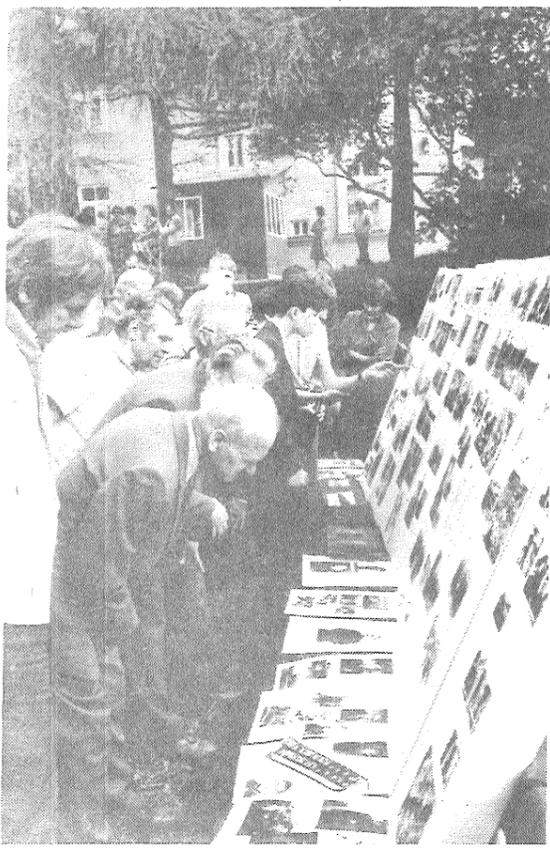
Garīguma momentu pasākumiem piedeva Aglonas draudzes dekāna Pētera Onckuļa klātbūtne.

V. ROMANOVSKIS

ATTELOS:

pieminas akmens atklāšana; runā bijušais lidotājs Teodors Brāķeris; viesi iepazīstas ar izstādi «Jezupam Baško — 100».

J. SALNAVIEŠA foto

Vēstules ierosināts temats

Lokāls konflikts

Tieši tā dažām amatpersonām ir ērti nosaukt notikušo un notiekošo Preiļos, Orlova ielā. Situācija šeit izveidojusies neapskaužama. Neskatoties uz lielo daudzumu ceļa zīmju, kas vai nu vispār atzīmē vai ierobežo transporta iebraukšanu Orlova un Mehanizatoru ielu mikrorajonā, smago automašīnu vadītāji tomēr cenšas samazināt attālumu starp «Lauktechniku» un siera rūpnīcu. Personīgo mašīnu saimnieki pat iedomāties nevar,

kā var iet kājām no mašīnu stāvietas līdz mājas durvīm. Bet tiem, kuri ir ieskurbuši, kaut ko labāku pat vēlēties nevar — te izbrauksi bez riska «uzrauties» Valsts autoinspekcijai.

Savā laikā visām trim šoferu kategorijām braukšanu atviegloja šaura ielina starp veikalu un jauno māju 8a. Taču gan šīs mājas, gan 7., 10. a māju iemītnieki parādīja attapību, — kurš puku dobi izveidoja blakus atbalsta sienai (bet vai tā nav at-

kāpšanās no projekta?), kurš ar bloku aizšķērsoja ceļu. Un tad transporta lielā straumē gāzās gar 6. a māju, gandrīz gar pašām ieejas durvīm («T-150», kas vilka kombainu, norāva mājas ieejas durvju iumtīnu). Ēkas vibrācija bija tik liela, ka vietām jau izšķobījies mājas pamats, bet sienā rēgojas bīstama plaisa. Rudenī un pavasarī durvis un logi pārklājās ar dubļu kārtu, ziemā izauga sniega barikāde. Bet pats svarīgākais — bērni,

kuri dzīvo mājā, bija pastāvīgi pakļauti riskam nokļūt zem MAZA vai KAMAZA riteniem. Un mājas iedzīvotāji izmantoja nelikumīgu, bet izmīsumā diktētu paņēmieni: aizšķērsoja pagalmu ar trim betona blokiem. Kļuva it kā kļū-sāk.

Bet... Ja «ātrā» vai komunālais transports piebrauc pie ēkas bez šķēršļiem no brīvās puses, tad gāzes saimniecības darbinieki norobežojas ar instrukcijām, kas ir vēl smagākas par daudz-tonnīgajiem blokiem: viņi nepie-gādāja gāzi trim ģimenēm, no kurām divās ir mazi bērni. Un tikai pilsētas galvas personīga iejaukšanās izmainīja situāciju.

Lai nu kā, lokālais konflikts ir atrisināts labvēlīgi. Bet —

vai lokāls? Jau sen ir radiēs iau-tājums: vai ar šī masīva arhitek-tonisko būvniecību kāds nodar-bojas nopietni? Ja laiku pa lai-kam tas pārvēršas par autodro-mu, tad, acimredzot, — nē. Mikrorajons, acimredzot, palicis ne tikai ārpus arhitekta redzes-loka vien. Valsts autoinspekcijas darbiniekiem ir viena atbilde: satiksmi regulē ceļa zīmes. Bet — ja jau to «iedarbību» vaja-dzēja pastiprināt ar blokiem, tad zīmes nedod vajadzīgo efektu. Tātad laiku pa laikam te ir ne-pieciešama autoinspektora per-sonīga ierašanās.

Te bijušas vairākas komisijas. Cik vēl to vajadzēs. Lai māju kvartāls beidzot atbilstu visiem pilsētas apbūves noteikumiem? I. IVANOVA

Par triju valstu nākotni

Sākums 3. lpp.

teikt, ka pārstāvu demokrātisko Krieviju, bet tikai cilvēkus, kas grib dzīvot demokrātiskā Krievijā». Ar to sapulce tiek noslēgta, un visi gatavojas mītiņam Tallinas Rātslaukumā.

Mītiņa devīze — «Baltijas ceļš». Tas paliek atmiņā kā vispilnīgākais notikums Baltijas Asamblejā. Latvijas delegācija pēc īsas apspriedes nolēmi veikt ceļu no Politiskās izglītības nama līdz Rātslaukumam vienotā kolonnā, nesot sarkanbaltsarkano karogu. Rīgā tādā gājiens obligāti tiktu kvalificēts kā nesankcionēta demonstrācija, bet Tallinā man tā arī neizdevās ierādīt nevienu milicijas pārstāvi. Eļot kolonnā, it kā pati no sevis sākt skanēt latviešu tautas dziesma. Cilvēki visur sveic mūsu kolonnu. Jūtama vārds neizsakāma vienotības sajūta. Liekas, ka izzūd valodas barjera, jo dziesmu saprot visi. Ielas malā cilvēki sveicienam pacel dūrē savilktu roku, daži no pirkstiem veido burtu «V», kas ir angļu vārda VICTORY (uzvara) sākuma burts. Rātslaukumā daudzi tūkstoši cilvēku pašķiras, ļaujot mū-

su kolonnai nokļūt līdz tribīnēm. Mītiņā runā igauņi, lietuvieši, latvieši, gruzīni, baltkrievi un pārstāve no Somijas. Tikai viena pārstāve, kaut paredzēts bija ierasties veselai delegācijai. Mūsu demokrātiskā valsts liegusi iebraukšanas vīzu daudziem Somijas pārstāvjiem. Mītiņš ir ļoti emocionāls. Liekas, ka vislielāko iespaidu tas atstāj uz mūsu gruzīnu un baltkrievu draugiem. Gruzijas pārstāvis pat nespēj savu runu norunāt līdz galam, atvainojies par to, ka nespēj novaldīt savilnojumu, viņš noiet no tribīnes. Mītiņa noslēgumā skan Igaunijas, Latvijas un Lietuvas nacionālās himnas.

Nākošajā dienā pulksten 9.30 sākas tresā Baltijas Asamblejas sapulce.

Pirmais uzstājas Ungārijas Nacionālās frontes pārstāvis. Viņš runā par mazo tautu solidaritāti, par laiku, kad Ungārija pāriet no vienpartijas sistēmas uz daudzpartiju sistēmu. Stāsta par Nacionālo fronti, kas ir no partijas neatkarīga tautas kustība. Runas nobeigumā atskan novēlējums Baltijas tautu kustībām sasniegt visus savus mērķus.

Seko Somijas «zaļo» kustības un Irijas parlamenta locekļu referāti. Tad uzstājas Eiroparlamenta delegāts. Viņš izsaka atbalstu Tautas frontu cīņai par savu tautu pašnoteikšanās tiesībām. Pēc viņa domām šī cīņa ir paraugis visām Eiropas valstīm.

Nākošais uzstājas Latvijas delegācijas loceklis Elmārs Vēbers. Savā referātā viņš detalizēti analizē nāciju tiesību iautājumu. Šim referātam ir vērts pieskarties īpaši, jo līdz šim vairāk uzmanības ir pievērst cilvēka tiesībām. Īsumā referātu varētu raksturot ar sekojošām tēzēm: vēsture māca, ka nācija ir augstākās varas pamats; tautas gribai jābūt valdības gribas pamatā; nācijai ir neatņemamas tiesības uz brīvību un vēsturiskās teritorijas nedalāmību; nācijas

tiesības nevar reducēt uz cilvēka tiesībām, jo tie ir divi dažādi tiesību līmeņi; nav pieļaujama cilvēka vajāšana par savas nācijas tiesību aizstāvēšanu, bet, ja tas tomēr notiek, tad var uzskatīt, ka tiek ignorētas nācijas tiesības; Interfronte faktiski ir radīta tādēļ, lai neļautu realizēties latviešu nācijas tiesībām savā zemē, šī organizācija ir izauzusi līdz agresīvām darbības formām.

Pēc Elmāra Vēbera uzstājas Virgiliuss Cepaitis no Lietuvas. Viņš aicina ar klusuma minūti godināt tā lietuviešu puša šajās dienās viņsaule aizgājušo māti, kurš izdarīja pašsadedzināšanās aktu, protestējot pret Lietuvas okupāciju. Tiek nolasītas Lietuvas strādnieku apsvēkuma telegrammas Baltijas Asamblejai.

Seko Jāņa Petera referāts. Tajā tiek uzsvērts, ka Latvijas KP ir izvēles priekšā — vai nu būt ar savu tautu, vai arī nostāties tai pretī. Ja LKP tiks pieņemta nostāties pret Latvijas nācijas pašnoteikšanās tiesībām, tā zaudēs savu jēgu. Domāju, ka J. Petera izteiktā doma ir aktuāla ne tikai LKP kopumā, bet arī rajonu un darba kolektīvu oirmorganizācijām. (Interesenti ar J. Petera referātu var iepazīties laikraksta «Literatūra un Māksla» 26. maija numurā.)

Sapulces noslēgumā savus referātus nolasā Ita Kozakeviča un Slovaku sociālistiskās strādnieku kustības pārtāvis.

Seko pārtraukums, kura laikā LTF Dome intensīvi apspriež Baltijas Asamblejas dokumentu projektus.

Pēc pārtraukuma uzstājas Ints Čāliņis, kurš norāda, ka speciālas karaspēka vienības izveidotas cīņai pret tautām, un šī cīņa praktiski jau ir sākusies.

Seko Moldāvijas pārstāvju referāts, kura galvenā doma ir, ka neviena impērija nav mūžīga. Pēc pārtraukuma Mariju Lauristīne ievada pēdējo sapulci.

Viņa paziņo, ka paralēli Baltijas Asamblejai notika 60 jauniešiem PSRS tautas deputātu apspriešanās, kurā tika izstrādāta kopējā platforma. Šis platformas mērķis — apvienot visus progresīvos spēkus.

Pēc tam zāle ģsumā tiek iepazīstināta ar dokumentu projektiem. Tie ir: 1) Baltijas nāciju tiesību deklarācija, 2) Deklarācija par Igaunijas, Latvijas un Lietuvas ekonomisko patstāvību, 3) Igaunijas, Latvijas, Lietuvas Tautu frontu aicinājums Apspriedes par drošību un sadarbību Eiropā valstu vadītājiem un ANO ģenerālsekretāram, 4) Rezolūcija «Par stalinisma noziegumiem», 5) Deklarācija par valsts kara draudiem pret savu tautu, 6) Iesniegums PSRS Augstākās Padomes Prezidiāam un PSRS ģenerālprokuroram, 7) Aicinājums Padomju Savienības demokrātiskajām kustībām.

Sākas dokumentu apspriešana. Tiek izteikti labojumi, kurus vai nu pieņem vai noraida. Beidzot visi ir pieņemti, taču Dainis Ivāns izsaka priekšlikumu pieņemt rezolūciju par notikumiem Gruzijā. Zāle ar aplausiem uzņem šo priekšlikumu. Rezolūcijas galīgo tekstu uzdot izstrādāt redakcijas komisijai.

Dokumenti ir pieņemti. Atskan lietuviešu, latviešu un igauņu nacionālās himnas. Baltijas republiku tautu kustību vadītāji sadodas rokās. Zibsnī fotoaparāti. Pāri veļas aplausus viņi. Jau otro reizi Asamblejas zaitā rodas neapraķstāma vienotības sajūta. Liekas, ka nav tādu mērķu, kurus kopā ar savām tautām nespētu sasniegt Baltijas Tautu frontes. Un, nu, Asambleja jau ir beigusies. Žurnālisti vēl dodas uz pēdējo preses konferenci, bet delegātu autobusi viens pēc otra — atpakaļcelā uz savām republikām.

Nobeigumā — dažus vārdus par Baltijas Asamblejas praktis-

ko nozīmi. Pirmkārt, Asambleja radīja milzīgu interesi kā mūsu valstī, tā arī aiz tās robežām. Par to liecina lielais žurnālistu un fotoreportieru skaits. Viņi visi guva iespēju detalizēti iepazīties ar Baltijas Tautu fronti un līdz ar to arī ar Baltijas tautu prasībām un mērķiem. Šī informācija izplatās pa visu pasauli. Jebkuram, kas vērsies pret latviešu, lietuviešu un igauņu tautu likumīgajām tiesībām savā vēsturiskajā zemē, būs jāreķinās ar sekām, ko šāda darbība izsauks starptautiskajā arēnā. Otrkārt, tika noslēgts līgums par kopēju sadarbību ekonomiskajā un politiskajā jomā. Ekonomiskās sadarbības pamatprincipi balstās uz Igaunijas saimniecisko aprēķinu (IME) un Baltijas republiku 1988. gada 23. augustā Rīgā pieņemtajiem lēmumiem. Viņas Baltijas TF apņēmas savā darbībā neatkāpties no šiem principiem. Treškārt, tika izstrādāta jauniešiem PSRS tautas deputātu kopējā platforma. Domājams, ka ar šo platformu konsolidēsies visi demokrātiskie spēki Augstākajā Padomē. Tā būs būtisks spēks demokrātizācijas procesa virzīšanā. Ceturtkārt, Baltijas Asambleja visai pasaulē sniedza istu internacionālisma paraugstundū un atmaskoja tā saucamo internacionālo frontu demagoģisko būtību.

Asambleja ir beigusies, bet cīņa turpinās. Tikko atgriezušies Latvijā, uzzinājām, ka PSRS tautas deputātu vēlēšanu otrā kārtā ir beigusies ar pilnīgu demokrātisko spēku uzvaru. Izmantojot izdevību, gribas izteikt pateicību visiem tiem Preiļu rajona iedzīvotājiem, kas atbalstīja A. Cepāna kandidāturu un palīdzēja viņam uzvarēt. Lai šī uzvara nebūtu pēdējā!

E. MUKANS,
LTF Domes loceklis

Redaktors P. PIZELIS

JELGAVAS LINU RAZOSANAS APVIENĪBAS «LATVIJAS LINI» ARODSKOLA

Izsludina audzēkņu uzņemšanu 1989./1990. mācību gadā šādās specialitātēs:

Meistara palīgs — uzņem jauniešus vecumā no 17 līdz 25 gadiem ar vidējo izglītību. Mācību ilgums 1,5 gadi. Mācību laikā maksā stipendiju no 60 līdz 70 rubļiem.

Audējas, vērpejas, lenču salicējas — priekšdzīju vērpejas mašīnu operatorus, tīnējas, — šķēterētājas mašīnu operatorus.

Sajās specialitātēs uzņem jauniešus vecumā no 15 līdz 25 gadiem ar 8. — 11. klašu izglītību. Mācību ilgums 1—3 gadi. Stipendija 40 — 50 rubļi. Mācību laiku ieskaita darba stāžā.

Mācību ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem pilnu atalgojumu. Pēc arodskolas beigšanas darbs nodrošināts ražošanas apvienībā «Latvijas lini» ar šādu algu — 180 — 300 rubļi mēnesī.

Mācības un darbs — 5 dienas nedēļā. Audzēkņus nodrošina ar kopmītni. Teicamnieki pēc skolas beigšanas var turpināt mācības tehnikumos un augstskolās.

Mācības notiek latviešu un krievu valodās. Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti: dokuments par izglītību, dzimšanas apliecība vai pase, izziņa par veselības stāvokli, izziņa no dzīves vietas, 6 fotokartīņas (izmērs 3x4 cm), skolas vai darba vietas raksturojums.

Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 16.00.

Mācību sākums 1. septembrī. Skolas adrese: 229600, Latvijas PSR, Jelgavā, Lapskalna ielā 18. Tālrunis: 23281.

Un strauņi šo, ko krasti vieno, Nekādas duļķes nesajauks, Ja, otru saprotot un cienot, Sev līdzās draugu jūti draugs.

(Z. Purvs)
Laimu BRŪVERI un Andri ZALANU sirsnīgi sveicam, kopējo dzīves ceļu uzākot.

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija, arodkomiteja
Lai gadi iet, tie nespēj biedēt, Var cilvēks putekļos un saīnās ziedēt.

(L. Pēlmanis)
Sveicam 50 gadu jubilejā Helēnu ONSKULI!

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija, arodkomiteja
6. jūnijā plkst. 11.00

RAJONĀ IZPILDKOMITEJAS ZĀLE NOTIKS zemnieku saimniecību īpašnieku sanāksme.

OGRES 43. ARODVIDUSSKOLA

(228300, Ogrē, Meža prospektā 13, tālrunis 24711, 24668) izsludina audzēkņu uzņemšanu 1989./1990. mācību gadam šādās specialitātēs:

Šūšanas iekārtu operatorus, adītājas, vērpejas. Mācību ilgums 3 gadi. **Lenšu iekārtu operatori.** Mācību ilgums 1 gads.

Uzņem jauniešus ar 8. — 11. klašu izglītību. Mācības notiek latviešu un krievu valodās. Mācību periodā audzēkņi saņem bāzes uzņēmuma stipendiju un 50 procentus no ražošanas praksē nopelnītās summas.

Absolventi strādās Ogres trikotāžas un vērpsanas ražošanas apvienībā. Ir kopmītne.

PĀRDOD lauku māju Upmalas ciema Baganiškās M. Upeniece.

RAJONA PATĒRĒTAJU BIEDRĪBU SAVIENĪBAS SAGADES UN RAZOSANAS

APVIENĪBA PIENĒM COKAS GAĻU (cena 3,10 rubļi par vienu kilogramu) un uz laiku pārtrauc cūkas bekona gaļas pieņemšanu. Par pieņemšanas atjaunošanu tiks ziņots laikrakstā.

11. jūnijā Aizkalnes ciemā tiek rīkota Mīrušo atceres diena:
Gāgu kapsētā plkst. 10.30;
Blīdenes kapsētā plkst. 12.00,
Vecalos kapos (pie baznīcas) plkst. 13.00,
Aizkalnes kapsētā plkst. 13.40,
Daugaviešu kapsētā plkst. 15.30,
Raipoles kapsētā plkst. 16.30.
Lūdzam piederīgos uzkopt kapu kopīgas.

LIVĀNU PĀRVIETOJAMĀ MECHANIZĒTĀ KOLONNA pārdod iedzīvotājiem **MALKU — ATLIEKAS** pēc kokmateriālu sažāģēšanas. Cena par vienu kubikmetru — 2 rubļi 70 kapeikas. Par atsevišķu samaksu Livānu pārvietojamās mehanizētās kolonnas transports to nogādā pircējam.

Izziņas pa tālruni: 44807, 43534.

SAGĀDES UN RAZOSANAS APVIENĪBA pārdod dažādu šķirņu **DZĪVUS TRUSUS** trušu audzētājiem. Cena 3,50 rubļi par vienu kilogramu Aktīvākajiem trušu produkcijas piegādātājiem trusus pārdod pēc iepriekšējas līguma noslēgšanas pa 2,50 rubļi par vienu kilogramu.

Trusus pārdod Preiļos 1. lauksaimniecības produktu noliktavā.

Saņem, labā zemes mātē, Vienu baltu māmulīņu, Apsedz viņu silti silti Savām smilšu villainēm. (T. dz.)

Izsakām dzīļu līdzjūtību pieredzīgajiem, no BRONISLAVAS SVIRKSTES uz mūžu atvadoties.

Kolhoza «Rožupe» kolektīvs

Te nu jūs esat — darbī un stelga — Pēkšņas beigas. Un nu ir gana. Un elso vēl priedes smagaļā vējā Par to, ko vēl nepaspējām. (L. Brīdaka)

Skumju brīdī esam kopā ar Jāni un Ernestu Pranevskiem sakarā ar MĀSAS traģisko nāvi.

Kolhoza «Dubna» 1. ražošanas iecirkņa mehanizatoru un soferu kolektīvs

Tēva izstāģētās takas Pretim saulei vedīs mūs. Un no tēva raktās akas Spēks un veldze dzīvei būs. (Z. Purvs)

Izsakām dzīļu līdzjūtību Annai Zarānei, TĒVU smilšu kalniņā izvadot.

Kolhoza «Dubna» valde un arodkomiteja

Pārtrūka dzīve kā gāiputna dziesma, Sirdī šīs dziesmas atbalss sāv. (Z. Purvs)

Negaidīto sājpu brīdī esam kopā ar tuviniekiem, no ANASTASIJAS DJUBINAS uz mūžu atvadoties.

Aizkalnes skolas kolektīvs

Ne tāvi solī skan, ne balss, Kaut veltī — sirds vēl gaida. (J. Silazars)

Izsakām dzīļu līdzjūtību Pēterim DJUBINAM un viņa ģimenei, sakarā ar **SIEVAS traģisko nāvi.**

Raiņa kolhoza celnieku kolektīvs

Vairš tevīs nav, un žēlums sažņaudz krūtīs. Kam vajadzēja tev tik agri mirt? Bez tevis taču daudziem būs tik grūti. Bez tevis taču daudziem sāvēs sirds. (H. Gāliņš)

Sājpu brīdī esam kopā ar ANASTASIJAS DJUBINAS pieredzīgajiem, pāragri gūdot viņu kapu kalniņā.

Aizkalnes ciema izpildkomiteja un deputāti

Nokrīt lapa, vēja rauta, Satumst sāvēs debess lums. Paliek pļava nenoplauta, Druvā zemu vāņpas grimst. (L. Pēlmanis)

Izsakām visdzīļāko līdzjūtību Ernestam Pranevskim, no MĀSAS Anastasijas uz mūžu atvadoties.

Vanagu skolas kolektīvs

Sāv sirds no tēva šķiroties, Kad viņa taka smilšu kalnā iet. (J. Rūsins)

Izsakām līdzjūtību Annai Zarānei sakarā ar TĒVĀ nāvi. Kolhoza «Dubna» zootehniķi un veidarbnieki

● **REDAKCIJAS TĀLRUNI:** redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļa — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1), izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 103). Viens nos. Iespiedēkane, Oroscepedums.

«Ленина Карогс» («Ленина Карогс»), Газета Прогрессного района города ИЛИ Латвия в районного Совета народных депутатов и районного комсомола.

Metiens 14 720 eksemplāri (latviešu valodā — 10352 eks., krievu valodā — 4368 eks.).
Indekss 68169.
Pas. 785.